

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: Bc. J. K., narozený dne X,
bytem X,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21.1.2022, č.j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 21.1.2022, č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí žalované ze dne 20.10.2021, č.j. X se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 20.10.2021, č.j. X žalovaná zamítla žalobci žádost o změnu výše invalidního důchodu na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně. Na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-jih totiž dospěla k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činí 60 %. Podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, se jedná o invaliditu druhého stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %.
2. Žalobce proti tomuto závěru brojil námitkami, podle nichž jeho zdravotní stav odpovídá invaliditě třetího stupně. Námitky žalobce žalovaná zamítla. V řízení o nich nechala

žalovaná vypracovat posudek svým lékařem, z něhož vyplynulo, že hlavní příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobce spadá pod kapitolu VI (Postižení nervové soustavy), položku 6d (Demyelinizační postižení, roztroušená skleróza mozkomíšní, jiná degenerativní postižení CNS, těžké funkční postižení) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje hodnotu 60 %. Lékař žalované zvolil tuto položku na základě doložených lékařských zpráv a charakteru postižení se zohledněním dalších zdravotních postižení a rovněž nároků profese. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu ustanovení § 3 a § 4 citované vyhlášky podle něj nemění.

3. Proti rozhodnutí žalované žalobce brojil žalobou, v níž namítl následující: nebyl pozván k rozhodování o posouzení své invalidity a ani nebyl vyzván k dalšímu vyšetření. Dále posudkový lékař nezhodnotil žalobcovu celkovou výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity vzhledem k položkám č. 6, 8 a 9 kapitoly VI přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Jak podle žalobce vyplývá z lékařské dokumentace, nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti u žalobce je sclerosis multiplex, RR forma s přesmykem do SP formy s cerebrálními a míšními atakami 02/2019 a 03/2019 a sensitivní atakou se zhoršením EDSS 6,0 06/2020. Jde o těžké funkční postižení. Od data 8. 2. 2021 do září 2021 došlo u žalobce k prudkému zhoršení z EDSS 4 na EDSS 6,5. Žalobcův prudce zhoršující se stav den ode dne pokračuje zejména progredující levostrannou hemiparézou. Žalobce je odkázán na pomoc své maminky, a tak není schopen vykonávat pracovní činnost. Již mu nebudou stačit francouzské hole, nýbrž se octne na invalidním vozíku. Též se potýká s anxiózním syndromem a depresiemi, se kterými se dlouhodobě léčí. Vzhledem ke zhoršení jeho tělesného stavu se zhoršuje i jeho duševní stav. Dodnes je zaměstnán jako vrátný, aby se alespoň částečně do pracovního procesu zařadil. Navzdory svému vzdělání. Avšak kvůli návalům únavy nemůže pořádně ani sedět a nemá zachovánu jemnou motoriku v rukách. Již 15 měsíců je žalobce v pracovní neschopnosti. Dále celé tzv. šetření a vypracování závěrečného (tedy žalobou napadeného) rozhodnutí v žalobci vyvolává dojem, že jde o formálnost provedenou subjektivním názorem jedince bez ohledu na nemohoucnost a zdravotnickou neodbornost žalobce coby občana.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla následující: výstup z proběhlého řízení vycházel z relevantních medicínských zpráv - rozdílné žalobcovy představy o adekvátní taxaci deklarovaných útrap samy o sobě odlišnou kvalifikaci nezakládají. Coby lichou žalovaná považuje výtku na adresu nevyžádaných doplňujících („nestranných“) vyšetření (k tomu srov. § 16 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení), jelikož neměl-li orgán sociálního zabezpečení v dané fázi uskutečnění nárokových kroků za potřebné (samozřejmě s vědomím § 50 odst. 2 a § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád), ať už vzhledem k precizaci diagnózy či k odstranění event. rozporů v zúročených podkladech, logicky tyto neinicioval. Neobstojí též kritizované nepřizvání k jednání, resp. absence přímé osobní prohlídky (na níž koneckonců záležely výchozí odborné nálezy), nakolik úkol posudkových lékařů v realizaci primárních klinických poznatků nespočívá (srov. § 39 odst. 4 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění); žalobce ostatně uvedené ani blíže neupřesňuje, tedy jaké novum by vzájemná konfrontace vlastně byla přinesla. Žalovaná jistě nehodlá sebemeně snad zlehčovat žalobcem pocítovaná omezení, přesto však dosavadní výsledky dokazování pro jiný postup nesvědčí. Předestřené výhrady

postrádaly svůj odraz v objektivní dokumentaci, nedošlo zde podle žalované k prokázání funkčního deficitu v intenzitě indikující invalidizaci nejvyššího stupně. Ve zmíněném ohledu pokládá žalovaná uplatněný návrh za neopodstatněný. Dále žalovaná navrhla důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

Posouzení věci

5. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích výše shrnutých žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobce na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č.j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4.12.2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č.j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25.9.2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č.j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č.j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11.11.2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobce.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly nejméně o 80 %, a proto se v jeho případě jedná o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise u žalobce shledala postižení, jak ho vymezuje kapitola VI, položka 6e vyhlášky o posuzování invalidity, tj. zvláště těžké funkční postižení demyelinizačního

onemocnění, sclerosis multiplex, relaps remitentní forma, přesmyk do sekundárně progresivní formy, a to s rozmezím 70 % až 80 %. Míru poklesu pracovní schopnosti u žalobce posudková komise stanovila v celkové hodnotě 80 %. Horní hranice zvolena vzhledem k chronicitě a progresi průběhu onemocnění i přes veškerou medikaci. Za datum vzniku příslušného stupně invalidity posudková komise určila den 1.7.2021, tzn. den neurologického nálezu prokazujícího další progresi demyelinizačního onemocnění. Platnost posudkovou komisí stanovena trvale.

11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně srozumitelně zdůvodněného závěru o neschopnosti pracovního zařazení žalobce ani za ulehčených podmínek. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobce a s lékařskými zprávami předloženými v řízení před soudem. V řízení před soudem byli účastníci seznámeni se složením posudkové komise a s obsahem posudku, přičemž proti nim nic nenamítli. Soud proto posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobce odpovídá 80 %, což podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě třetího stupně, která byla dána jak ke dni napadeného rozhodnutí žalované o námitkách, tak i ke dni jemu předcházejícímu rozhodnutí zamítajícímu žádost žalobce o změnu výše invalidního důchodu.

Závěr

13. Jelikož žalovaná vycházela z toho, že žalobce je invalidní ve druhém stupni, byla obě její rozhodnutí založena na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto obě její rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 3 a 4 s. ř. s.).
14. Žalovaná bude v dalším řízení vycházet ze skutkového stavu zjištěného na základě provedeného dokazování v soudním řízení, tedy **že invalidita třetího stupně žalobce vznikla ke dni 1. 7. 2021 a od té doby trvá** (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
15. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalobce, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalobci však žádné náklady řízení nevznikly nad rámec běžné administrativy. Ani nepožadoval jakoukoliv jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 14. října 2022

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně